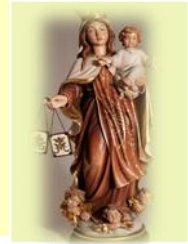

Stichting Immaculata

Stichting Apostolaat van Jezus de
Gekruisigde en de Immaculata

KARMELGEMEENSCHAP 'CARMELI DEUS CARITAS'

ZALIG DE ZUIVEREN VAN HART

Zuiverheid door onthechting

Bij de gave van verstand past de zaligheid: *„Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien”* (Mat. 5, 8). Om de invloed van de gave van verstand ruimschoots te genieten is een zekere zuiverheid van hart noodzakelijk, de zuiverheid die niet enkel uit de afwezigheid van zonde ontstaat maar ook de afwezigheid van de minste aardse gehechtheid.

Want God deelt zich niet gans aan een schepsel mee wanneer dit geen volmaakt zuiver hart heeft en niet zijn gans liefdevermogen voor Hem voorbehoudt. Zolang wij nog enigszins aan de schepselen gehecht blijven, naar hun genegenheid dingen, er genoeg in vinden door hen bemind te worden, is ons hart nog niet zuiver genoeg om de goddelijke mededelingen te kunnen genieten. Daarom laat God geen ziel tot de diepten van zijn geheimen toe zonder ze vooreerst van haar gehechtheden te zuiveren: deze onthechting, dat afscheuren, is soms uiterst smartelijk maar, edelmoedig aanvaard, maakt het hart van de schepselen los en voor de Schepper helemaal vrij. Wij mogen ons niet terugtrekken, wanneer God ons aan die proeven onderwerpt, wij mogen voor zijn ingrijpen niet vluchten maar moeten het begunstigen in de overtuiging dat Hij de volheid van zijn gaven en van zijn licht alleen die zielen schenkt die zelfs geen schaduw van schepsel meer in zich bewaren, alleen die harten die Hem gans toebehoren.

In die zin mag gezegd worden dat het aanschouwen van God de beloning is van de zuiverheid des harten; inderdaad, zolang het hart enigszins aan schepselen gehecht blijft, blijft het verstand beneveld en, is het niet in staat, het licht van Gods wijsheid te ontvangen, evenmin als de bewolkte lucht het licht van de zon kan ontvangen... Ach, - roept de H. Johannes van het Kruis uit - als de mensen maar wisten van welke weldaad aan goddelijk licht de blindheid ze berooft, die hun begeerten en gehechtheden hun opleggen!'. Integendeel, wanneer het hart zuiver is, dan kan het verstand, gelijk een helder glas, door en door van het licht van de Heilige Geest doordrongen worden.

Inzicht door zuiverheid

Er is nog een andere zuiverheid van hart, die geen aanleg is om de gave van verstand te ontvangen maar integendeel de vrucht van die gave zelf. Hier geldt het woord hart in de ruimere zin van geest, van vernuft, in de betekenis die het doorgaans in de Heilige Schrift heeft. Ons vernuft is zo grof dat wij altijd kunnen dwalen in het begrijpen van goddelijke dingen, of ze ons ruimtelijk,

naar aardse maat voorstellen en op eigen manier vertolken, of er slechts een aspect van vatten en essentiële aspecten overzien, enz. Op die wijze zijn zoveel ketterijen in de Kerk ontstaan. De gave van verstand, die deel heeft aan het licht zelf van de Heilige Geest, zuivert onze geest van die dwalingen, bevrijdt hem van waanbeelden en van alle verkeerde voorstellingen. Door deze zuiverheid van geest, waarborgt de gave van verstand de gaafheid van ons geloof, laat ons de objectieve werkelijkheid van de goddelijke geheimen doorgronden, verklaart ons de ware toedracht van Gods wet, van zijn geboden en raadgevingen.

Anderzijds laat die gave ons in het licht van de Heilige Geest duidelijk inzien dat onze grove verbeelding en onze beperkte voorstellingen God nooit kunnen omvatten, maar dat Hij oneindig boven alles is, wat wij van Hem kunnen denken en gissen. ‚Vermits God ongenaakbaar is, zegt de H. Johannes van het Kruis, zult gij niet blijven staan bij wat uw verstand en uw zintuigen vatten kunnen, uit vrees dat gij met te weinig vrede zou nemen en uw ziel de lichtheid zou verliezen die zij nodig heeft om tot God op te stijgen‘.

Indien wij de werking van de gave van verstand willen begunstigen, moeten wij van onze eigen meningen afstand doen en bereid zijn ze te verzaken, zelfs indien zij ons zeer duurbaar zijn. Wij mogen onze eigen vertolking van de dingen Gods niet te ver betrouwen maar de Kerk om uitleg vragen; wij moeten vooral nederig om de gave van verstand verzoeken, omdat zij ons voor dwalingen hoedt en ons het juist begrip van de dingen Gods verstrekt.

Vindt Hij ons zuiver van geest dan zal de Heilige Geest ons altijd meer verlichten; bij meer verlichting komt meer zuiverheid en omgekeerd, en aldus, van verlichting tot verlichting, zullen wij de goddelijke mysteriën dieper doorgronden en iets van de zaligmakende aanschouwing vooraf smaken. ‚Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien!‘

Ik wil U zien, Heer!

‚Geef mij, Heer, oprechte gevoelens in verband met U en maak dat ik U met een eenvoudig hart kan zoeken. Mijn hart zegt tot U: ‚Ik zal naar uw gelaat zoeken‘. Ik zoek naar uw aanwezigheid, Heer, wanneer ik met mijn hart U zoek. Uw tempel is ons hart: leer mij hoe ik U moet ontvangen. Gij zijt geest, en ik moet U in geest en waarheid aanbidden.

‚Kom in mijn hart en verwoest er al de afgoden. Voortaan zal ik naar uw stem luisteren en leren naar U te verlangen; ik zal leren hoe ik mij moet voorbereiden om U te zien. Zalig allen die U zien! Zij zien U niet omdat zij reeds in dit leven arm van geest waren, noch zachtmoedig, noch treurend, noch hongerig en dorstig naar gerechtigheid of barmhartigheid, maar zuiver van hart. Nederigheid is goed om het Rijk der hemelen te verwerven, zachtmoedigheid is goed om het land te bezitten, treuren is goed om getroost te worden, honger en dorst naar gerechtigheid zijn goed om verzadigd te worden, barmhartigheid is goed om barmhartigheid te krijgen; maar om U te zien is een zuiver hart nodig.

,Ik wil U zien: daarmee wil ik veel, maar Gijzelf zegt mij, dat te willen. Help mij, mijn hart te zuiveren, want hetgeen ik wil zien is zuiver, en onzuiver is het middel waarmee ik het wil zien. Kom tot mij, Heer, en zuiver mij met uw genade: zuiver mijn hart met uw bijstand en uw troost. Indien ik U in dit leven in mijn hart ontvang, zult Gij mij na dit leven in uw aanwezigheid dulden' (H. Augustinus).

,Kom, Heilige Geest, en spreek altijd tot mijn hart. Indien Gij liever zwijgt, laat dan toch uw zwijgen tot mij spreken, want zonder U loop ik altijd gevaar, mijn dwalingen te volgen en ze met uw leer te verwarren (H. Bernardus).

Bron; Van Hart tot Hart, 1962
Gabriel van de H. Maria Magdalena o.c.d.

Uitgave: Stichting Immaculata 2012